

Nagovor dekana UL Teološke fakultete, doc. dr. Tadej Steguja

Spoštovani predsednik Slovenske akademije znanosti in umetnosti, akademik prof. dr. Peter Štih, spoštovana zastopnica tajnika Slovenske akademije znanosti in umetnosti, prof. dr. Jožica Škofic, spoštovani predsednik Slovenske škofovske konference, doc. dr. Andrej Saje, spoštovana predsednica Organizacijskega odbora, prof. dr. Irena Avsenik Nabergoj, spoštovani člani programskega odbora, spoštovani predavatelji in vsi cenjeni gostje, kolegice in kolegi; v čast in veliko veselje mi je, da vas lahko v imenu Teološke fakultete Univerze v Ljubljani pozdravim na mednarodnem simpoziju *»Moč čustev – od antičnih in judovsko-krščanskih korenin do njihovega odmeva v svetovni in slovenski literaturi, umetnosti in kulturi«*, ki ga je pripravila Teološka fakulteta Univerze v Ljubljani, v sodelovanju s Slovensko akademijo znanosti in umetnosti, Inštitutom za kulturno zgodovino Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU in Znanstveno-raziskovalnim središčem Koper.

V svetu, ki je pogosto preglasen, razdrobljen in hiter, je sposobnost prepoznati, razumeti in ustrezno izraziti čustva postala ne le osebna veščina, temveč tudi kulturna in duhovna naloga. Čustva so danes prepoznana kot ključen element duševnega zdravja, medosebnih odnosov in celo družbene povezanosti. A da bi čustva lahko resnično razumeli, jih ne moremo obravnavati zgolj kot psihološke odzive ali bežne spremembe razpoloženja – treba jih je umestiti v širši in globlji kontekst.

Zato nam naš simpozij najprej usmerja pogled h koreninam – k antični misli, judovski in krščanski dediščini, kjer se čustva pogosto kažejo kot most med človekom in transcendentnim; kot prostor, kjer se razkriva notranja resnica človeka in njegovo razmerje do Boga, do drugega človeka in do sveta.

»Z vso skrbjo pazi na svoje srce, kajti iz njega izvira življenje,« (Prg 4,23) beremo v Knjigi pregovorov.

To srce, na katero naj človek skrbno pazi, ni le sedež čustev, temveč celotne človekove notranjosti – njegovega razuma, vesti, hrepenenja, strahu in upanja. Srce je prostor, kjer se prepletajo razum in čustva, kjer se rojevajo odločitve in krepijo odnosi.

Čustva, kot jih prepoznavamo v antični misli in v svetopisemskih besedilih, niso nasprotje razumu, temveč ključ do razumevanja človekove resničnosti. So jezik, s katerim govorimo o trpljenju, o ljubezni, o veri – in, ne nazadnje, o Bogu.

Naš simpozij nam odpira vrata v raznolike glasove – od svetopisemskih likov in poezije, preko cerkvenih očetov, mistikov, islama in umetnosti do prava in socialno psiholoških kontekstov čustev. Prav skozi to bogastvo pristopov bomo morda še bolj jasno uzrli, kako pomembno je, da se danes ne bojimo čustev, temveč jih znamo prepoznati, ubesediti in umestiti v širši kontekst človeškega iskanja smisla.

V imenu Teološke fakultete Univerze v Ljubljani se iskreno zahvaljujem vsem sodelujočim in prisotnim. Hvala, da s svojim znanjem, navzočnostjo in odprtostjo soustvarjate prostor, kjer srce in razum hodita z roko v roki.